

REDAKTIONEL NOTE

The Haiku of Drama! Her er modelforløbet med integration af flest mulige engelskfaglige kompetencer. På et modul kan intonation, prosodi, udtale, oplæsning og tekstforståelse bringes sammen i en højere enhed. Fran Hopenwasser og Leif Stubbe Teglbjerg giver i deres artikel TO PLAY OR NOT TO PLAY THAT IS THE EXAM QUESTION godbidder fra deres nye inspirerende lærebog: *The Play is the Thing*. I artiklen opstiller forfatterne 4 moduler, der fokuserer på forskellige aspekter af dramaet som genre med ideer til tekster og aktiviteter. Desuden er der yderligere pædagogiske forslag til, hvordan mere genererte elever også kan inddrages.

I sin artikel om den korte novelle afgrænser Charles Lock novellen som genre fra roman og digt. For at fange novellens pointe er det en nødvendighed at læse denne i et hug og alligevel risikerer læseren at blive slået med blindhed. På et metafiktivt niveau viser Charles Lock, hvordan blindhed kan operere på flere planer, og prøvestenen er H.E. Bates' *The Coffin Maker*, en 7 sider lang novelle. Her er pointen, at novellen skal læses som et digt for at aflokke dens budskab.

Lisbeth Maria Hansen viser med udgangspunkt i sit bud på en lærebog, hvordan fokus på et par analytiske elementer med relevans for dagens tekst sikrer tekstanalysen som kernefagligt omdrejningspunkt. *Hello Out There* integrerer sprog og grammatik, og det er en pointe, at det er eleverne, der finder eksempelvis talesprogsfejl i novellerne, hvortil grammatikken i øvrigt er knyttet. Der bliver givet et konkret eksempel på en læsning af en tekst med 28 elever, hvor 5 grupper arbejder med sprog og tre med hver deres analytiske begreb. Herefter anbefales matrixgrupper med en af-

sluttende skriveøvelse. Og hvor svært kan det være? Sikres ensartethed i det humanistiske fagkultet i terminologi, metode og analyse, spares tid. Og så er man klædt på til at gå i AT-byen med fagligheden i behold. Kortprosaeteksten er på grund af sin minimalisme ideel i opbrudte forløb. De dogmeagtige krav til længde og præcision gør genren velegnet til såvel receptive som produktive færdigheder. Jørgen Riber Christensen giver eksempler på den stringente poetik i *"The Snapper"*, *"The Drabble"* og *"Nanofiction"*, og her læses teksten mellem to blink. Monterrosos "Shorty" på 9 ord kan bruges som igangsætter for kreativ skrivning, og regler for antal ord og karakteristika for kortprosaen kan skærpe elevernes opmærksomhed overfor fokus på den skarpe pointe i en tekst. Analytisk giver kortprosaeteksten mulighed for at udfylde de tomme huller. Herved får eleven mulighed for at respondere på teksten.

Hvordan poesien afmystificeres giver Duncan MacLaurin spændende inspiration til. Her er et forløb med progression opstillet ud fra 6 brugbare kriterier: enkelthed, korthed, nutidighed, væsentlighed, en konkret begivenhed og mulighed for sociolingvistiske iagttagelser. Forløbet kan med fordel kombineres med AP, fordi poesiforløbet tager udgangspunkt i sproget og den sociale kontekst. Det didaktiske sigte er interaktion mellem elev og tekst, og de præsenterede digte giver eleverne rige muligheder for meddigtning og omskrivning.

Eva Rosenvolds artikel argumenterer overbevisende for brugen af "Shorties" i undervisningen. I perioder med opbrudte enkeltfaglige forløb er shorties ikke en nødløsning men et pædagogisk/didaktisk redskab, hvormed en række delmål som udtale, oversættelse, stilleje og detailanalyse kan praktiseres. Her er en uud-

Foto: Jeff Wood

tømmelig kilde af inspiration til korte forløb for en MTV-generation, der i løbet af grundforløbet skal spores ind på gymnasiale studievaner. Og så er arbejdet med shorties oven i købet igangsættende og underholdende.

Er det her og nu man skal starte et begynderhold i engelsk, er det Bjørn Christensens artikel, man skal begynde med. Her ligger der grydeklare forløb med progression og markering af mål og delmål. Der er fokus på shorties og genrekarakteristik og mange gode ideer til gruppearbejde bundet op på elevernes skriftproduktion, der med Bjørn Christens anvisninger giver underviseren et rimeligt rettet arbejde.

Jesper Borchmann gør i sin artikel om anvendelsen af kortfilm i engelskundervisningen rede for, hvor utroligt givende, ja, nærmest perfekt, det er at bruge netop dette format. To konkrete analyser serveres, lige til at bruge, fra nogle af de desværre få kompilationer, der er tilgængelige for undervisere (pga. Copyright), og en række andre kortfilm introduceres på kyndig vis.

Endelig viser Jørgen Døssing fra Horsens Statsskole og engelsklærerne på Favrskov Gymnasium, hvordan sangtekster kan bruges i undervisningen.

Udover de mange spændende temaartikler udspinder der sig også forsat en ivrig diskussion

Nyt redaktionsmedlem

Lars Peter Madsen

Student fra Varde Gymnasium i 1978 og cand. scient. fra Københavns universitet i 1988 med idræt

som hovedfag og engelsk som bifag. Har siden taget sidefag i filosofi på RUC.

Var i 1988-1989 fastansat som engelsklærer ved Ballerup Tekniske Skole og har siden 1989 været ansat på Kalundborg Gymnasium og HF, hvor jeg underviser i mine 3 fag og er studievejleder og bibliotekar.

Er gift og har 2 næsten voksne børn. Bruger fritiden (hvilken fritid?) på sport, jagt og fiskeri.

Lars P. Madsen

om den reformerte engelskundervisning. Dette kan man følge med i på debatsiderne. God fornøjelse.